

praktičnu upotrebu u krivičnom postupku. Na koncu je dodano i dobro stvarno kazalo (index alphabeticus).

Ova je knjižica uvaženoga kanoniste napisana bez velikih znanstvenih pretenzija i bez naučnoga aparata, ali je baš zato lakša, pristupačnija i bolje uporabiva u praktičnim slučajevima crkvenoga života. Napisana je na molbu autorovih redovničkih starješina iz kapucinskog reda i u prvom redu namijenjena redovničkim Ordinarijima (vd. kan. 198, § 1) tj. višim poglavarima (Superiores maiores) izuzetih kleričkih redovničkih družbi (vd. kan. 488). Ali kako je kanonsko krivično pravo u glavnom jedno i važi jednako za redovnički i svjetovni kler, može ova knjižica dobro poslužiti i svima ostalima Ordinarijima i njihovim pomoćnicima i suradnicima. H.

Wagner Dr. Vjekoslav, Put, istina, život. Propovijedi i predavanja, knj. I, Tisak »Tipografije«, Zagreb 1938, 80—280, cij. Din 30.—

Činjenica je, da kod nas imade dosta malo domaće propovjedničke literature, pa je naše svećenstvo u tom pogledu većinom upućeno na stranu literaturu, izuzevši propovjedničku reviju »Riječ Božja«, što je izdaju čč. oo. Franjevci u Beogradu. Nije to doduše dokaz da kod nas ne bi bilo vrsnih propovjednika, koji bi bili spremni prirediti i štampanih propovijedi za naš kler, kao što se to vidjelo, dok je izlazio svećenički asketski list »Sacerdos Christi«, nego će tomu u današnje vrijeme još sveudiljnog pomanjkanja svećeničkih sila biti poglaviti razlog prevelika okupiranost klera s dnevnim potrebama duhovne pastve, koja rijetko dopušta našem pastoralnom svećenstvu, da se više bavi perom i stvara domaću propovjedničku literaturu.

U tim prilikama uvelike je zadužio ne samo hrvatski katolički kler, nego i inteligenciju naš ugledni pisac ovih propovijedi i religioznih predavanja. U našim časopisima objelodanjeno je već nekoliko veoma pohvalnih prikaza i recenzija ovih propovijedi. S jednakim zadovoljstvom i priznanjem donosimo i ovdje kratki prikaz ove knjige.

Knjiga sadržava ponajprije aktualne propovijedi na nedjelje i blagdane u vezi sa crkveno-liturgijskom godinom za vrijeme od I. adventske nedjelje pa sve do Uskrsa, a po tom nekoliko prigodnih govora i napokon tri ciklusa propovijedi o aktualnim kršćansko-socijalnim prilikama, te četiri predavanja za društvene sastanke Katoličke Akcije.

Značajno je, kako ugledni g. pisac u tim propovijedima uzima redovno kao osnovnu misao koji stavak iz odnosnih liturgijskih perikopa Sv. Pisma, te pod vidom kratke, ali jedre i pronicave analize dotičnog biblijskog stavka kao snažnim reflektorom osvjetljuje savremene prilike vjerskog i moralnog života, i bez pretenzija na blistavu retoriku, jednostavno, ali sadržinom božanskih istina duboko prođuhovljenu nauku izlaže slušaocima s tolikom toplinom, neposrednim duševnim kontaktom slušalaca, uvjerljivošću i praktičnom aplikacijom na aktualne potrebe života, da mu riječi imadu neodoljivu snagu kojom hvata i osvaja srca i duše slušalaca. Iz njegovih se govora odrazuje, kako je nadahnuta Riječ Božja, kad se ona shvati u

njezinoj pravoj dubini smisla, uvijek i u svim prilikama života jedra i savremena, samo treba znati zaroniti u dubine i ljepote njezina sadržaja. Kraj toga pisac posiže i za mislima savremenih uglednih propovjedničkih auktoriteta i poznatih velikih mislilaca, (n. pr. Kepplera, Faulhabera, Proházske, Totha, Pappinia, Bangha D. I. i dr.) ali ne tako da ih naprosto kopira, nego njihove misli podaje sasvim u vlastitoj analizi i na dohvat u shvaćanja svoga konkretnog slušateljstva.

Ugledni pisac uvelike je ovom knjigom svojih propovijedi i govora zadužio naše svećenstvo, koje je i svojim brojnim odzivom naručivanja dalo dokaz priznanja i razumijevanja za ovo veoma uspješno izdanje I. knjige, pa je opravdana nada, da će to biti nov poticaj g. piscu, da nas doskora obraduje i daljnjim sveskom ovakvih propovijedi i duhovnih govora. Knjigu najtoplije preporučujemo ne samo vjč. svećenstvu nego i katoličkom lajkatu, osobito članovima K. A.

J. O.

Kukalj Dragutin: Žrtva Novog Zavjeta. Liturgijska pouka o sve-toj Misi. Jeronimska Knjižnica, knjiga 555. Zagreb 1939.

Ova mala knjižica, koja jedva zaprema 88 stranica u maloj osmini, prava je »aurifodina« ili zlatan rudokop za sve vjernike, koji hoće da se što bolje upoznadu sa beskrajno dragocjenom žrtvom svete Mise. Teško će to naslutiti onaj, koji samo površno čita dosta suhoparno kazalo: Sv. Misa — žrtva Novog Zavjeta — Povjesni razvitak sv. Mise — Razdioba i sastav sv. Mise — Svećenik u sv. Misi — Vjernici kod sv. Mise — Današnji obred sv. Mise — Molitveni dio sv. Mise — Poučni dio sv. Mise — Prikazanje — Pretvorba — Pričest — Završetak sv. Mise.

Sve su misli u toj poučnoj liturgijskoj raspravi jasno i krasno među sobom povezane. Precizno se razlikuje: nutarnje bogoštovlje i vanjsko sa svojim najodličnijim činom: prikazivanjem žrtve; nadalje dar i žrtva; razne tipične žrtve Starog Zavjeta; odnos njihov prema dvostrukoj, krvnoj i nekrvnoj žrtvi Novog Zavjeta; bitna istovjetnost jedne i druge, u koliko je misna žrtva obnavljanje križne žrtve i primjena beskrajnih plodova njezinih, kako to jasno izrazuju riječi ustanove misne žrtve. Jednako je zanimljivo i poučno drugo poglavlje o povjesnom razvitku sv. Mise onamo od prakršćanskog vremena do 7. i 8. stoljeća i do naših dana. U poglavlju o razdiobi i sastavu sv. Mise ističe se ne samo poučni dio i strogo žrtveni dio sa katekumenskom Misom i Misom vjernika te s misnim obrascem; nego se vješto upliću i nakana te težnja Crkve, da pojedini vjernici budu dionici života Kristova, koji se u liturgiji svake godine tajinstveno obnavlja i u crkvi i u duhovnom proživljavanju vjernika. Tu se zbijenim načinom predaje ono, što vjernici imaju znati o tajinstvenom tijelu Kristovu i o zajednici života Kristova i vjernika. Iza kratkog osvrta na promjenljive i na stalne dijelove sv. Mise slavi se euharistijska žrtva kao središte svega crkvenog bogoštovlja i časoslova.

U poglavlju »Svećenik u sv. Misi« pisac radi o svećeniku — zamjeniku velikog Svećenika Isusa — i predstavniku Crkve, o sveće-